

Kluczową kwestią w zakresie identyfikacji potrzeb rewitalizacyjnych jest diagnoza społeczno-gospodarcza. Zgodnie z ideą rewitalizacji aspekty społeczne są i powinny być powodem zmian, również infrastrukturalnych.

Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego wskazuje, że sytuacja miast jest uwarunkowana szeregiem czynników, a wśród tych negatywnych można wyróżnić: zmniejszenie liczby miejsc pracy, spadek potencjału ludnościowego, starzenie się mieszkańców, degradacja środowiska i tkanki społeczno-gospodarczej, patologie społeczne itp. Na tej podstawie jako preferowane do wsparcia można wskazać obszary wyróżniające się spadkiem liczby ludności, występowaniem problemów społecznych czy słabą dynamiką przyrostu miejsc pracy.

Celem analizy społeczno-gospodarczej było więc dokonanie diagnozy stanu istniejącego miast i identyfikacja najważniejszych problemów w aspektach społeczno-gospodarczych.

Każda jednostka przebadana została w sześciu równoważnych kryteriach:

- Demografia
- Bezrobocie
- Wykluczenie społeczne
- Przestępczość
- Edukacja
- Aktywność gospodarcza

Kryteria te będące miernikiem poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego, pozwalają na zdiagnozowanie badanych jednostek w tym zakresie i wskazanie tych, w których problemy społeczne i gospodarcze są największe.

W ramach ww. kryteriów ustalono 10 wskaźników, na podstawie których wyznaczono jednostki priorytetowe do objęcia procesem rewitalizacji. Założeniem analizy jest jej przeprowadzenie w oparciu o obiektywne i jednakowe dla wszystkich dane, dlatego też wskaźniki dobrane zostały z uwzględnieniem ich dostępności dla każdej analizowanej jednostki, a ich wartości porównywane są dla jednego, tego samego roku – 2012¹⁸.

Wskaźniki ujęte w analizie zaprezentowano w poniższej tabeli.

Tabela 2. Zestawienie kryteriów / wskaźników analizy społeczno-gospodarczej, na podstawie których dokonano wyznaczenia obszarów do objęcia działaniami rewitalizacyjnymi

Lp.	Kryteria	Wskaźniki	Komentarz
1.	Demografia	<ul style="list-style-type: none"> • Udział osób w wieku przedprodukcyjnym w ogólnej liczbie mieszkańców obszaru • Udział osób w wieku poprodukcyjnym w ogólnej liczbie mieszkańców obszaru 	Analiza wskaźników w tym obszarze wskaże obciążenie demograficzne w poszczególnych jednostkach i pozwoli zidentyfikować skalę tegoż obciążenia, tj. (% udział osób w wieku przedprodukcyjnym i poprodukcyjnym w ogólnej liczbie mieszkańców)
2.	Bezrobocie	<ul style="list-style-type: none"> • Udział osób bezrobotnych w liczbie osób w wieku produkcyjnym • Udział osób długotrwale 	Założone w tym obszarze wskaźniki wskażą jednostki z największym odsetkiem osób bezrobotnych w ogóle oraz osób długotrwale bezrobotnych, co jest szczególnie istotne w przypadku analizy wykluczenia społecznego.

¹⁸ Ze względu na brak dostępnych danych za rok 2012 dla jednostki Stary Fordon dotyczących liczby ludności i grup produkcyjnych oraz dla Torunia w zakresie liczby osób bezrobotnych z wykształceniem gimnazjalnym i poniżej dane te prezentowane są na maj 2014r.